

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010574
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.februára 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. M., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/136/2016 zo dňa 07.12.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/136/2016 zo dňa 07.12.2016 vo výroku o treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

u k l a d á

podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák.

obžalovanému U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX

trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/136/2016 zo dňa 07.12.2016 bol obž. U. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 07.06.2015 v čase okolo 19.02 hod. vo J., okres J., pred budovou Slovenskej pošty, Nám. SNP, viedol ako vodič OMV tov. zn. VW Passat, ev. č. J. XXX R., pričom pri vchádzaní na parkovisko z miestnej komunikácie z dôvodu neprispôsobeniu sa vedeniu vozidla a svojím schopnostiam, vybehol s týmto vozidlom na vyvýšenú časť chodníka, kde prednou ľavou časťou vozidla narazil do chodca M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Z., O. XXX/X, ktorému spôsobil zranenia - poranenie medzistavcovej platničky medzi IV. a V. stavcom drierkovým a medzi V. drierkovým a I. krížnym stavcom s tlakom na miechový koreň, poranenie vnútrochrbticovej motorickej časti koreňa V. drierkového segmentu pri poškodení koreňov, otras mozgu ľahkého stupňa, zmliaždenie v oblasti ramenného kĺbu vpravo, zmliaždenie drierkovej a krížovej oblasti chrbtice, psychotraumatický šok ľahkého stupňa, zmliaždenie

Čela hlavy vpravo, oblasti tváre pred ušnicou, drierkovej a krížovej oblasti chrbtice, oblasti lakťa vpravo a pravého predkolenia, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť a liečenie nad 42 dní.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, 36 písm. d), písm. 1) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. Zákona. mu súd výkon trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených a to :

M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Z., O. č. XXX/X,
Dôveru ZP, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436,
Sociálnu poisťovňu, Ul. 29. August 8-10, Bratislava,
s ich nárokmi na náhradu škody ich odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojím odvolaním napadli jednak okresný prokurátor a jednak aj obžalovaný cestou svojho obhajcu.

Odvolanie podali procesné strany však výhradne len voči výroku o treste zákazu činnosti, všetky ostatné výroky, teda výrok ohľadne viny, výrok ohľadne trestu odňatia slobody, ako aj výrok ohľadne povinnosti nahradit škodu poškodeným stranám procesné strany nenapadli.

Okresný prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že odvolanie podáva len voči trestu zákazu činnosti, ktorý bol obž. U. M. uložený, keďže podľa názoru prokurátora sa nemožno stotožniť s uloženou dĺžkou tohto trestu. Prokurátor je toho názoru, že takýto trest vo výmere 16 mesiacov je v rozpore s ust. § 34 Tr.zák. a neodráža nebezpečnosť konania obžalovaného najmä preto, že obžalovaný bol v minulosti celkom 14-krát postihnutý za priestupok v doprave, z toho minimálne 7-krát pre prekročenie povolenej rýchlosti, čo je v zrejmom nepomere k stupňu spoločenskej nebezpečnosti pre spoločnosť a tiež aj v rozpore s účelom trestu.

Z uvedeného dôvodu je preto prokurátor presvedčený, že obžalovanému mal byť ukladaný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu minimálne v trvaní dvoch rokov a preto navrhol, aby v tomto smere bol napadnutý rozsudok zrušený a krajský súd rozhodujúci sám obžalovanému takýto trest zákazu činnosti uložil.

Naopak obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že obžalovaný priznal spôsobenú trestnú činnosť, oľutoval túto trestnú činnosť, vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k takémuto konaniu. Navyše pracuje ako vodič taxislužby, ktorého je sám konateľom aj zamestnancom, je to jeho jediný zdroj živobytia a v prípade, ak by mu bol uložený trest zákazu činnosti, by to fakticky bol likvidačný trest, pretože by nemohol počas tejto doby vykonávať svoju činnosť.

Navyše dodal, že takýto trest zákazu činnosti je aj v rozpore so zásadami pre ukladanie trestov, keďže príslušníci polície mu hneď po dopravnej nehode nezadržali vodičský preukaz a on až do dňa, kedy bude o odvolaní rozhodovať krajský súd, vodičský preukaz vlastní a riadne vykonáva svoju živnosť. Preto s odstupom takmer jeden a pol roka je trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá kontraproduktívny a nemá žiadny osobitný význam pre výchovu a nápravu obžalovaného. Pokiaľ mu chceli orgány prípravného konania zabrániť vykonávať činnosť, alebo ho potrestať za jeho protiprávne konanie, mali mu zadržať vodičský preukaz hneď po dopravnej nehode a nie aby tak urobil súd až s odstupom 1 a pol roka od skutku.

Z týchto dôvodov preto obžalovaný požiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a aby takýto trest obžalovanému vôbec neuložil.

K podanému odvolaniu obžalovaný cestou obhajcu pripojil aj rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy, ktorým bola vydaná dňa 15.08.2016 koncesia na prevádzkovanie taxislužby s názvom ZV-Drive, s.r.o., kde vedúcim dopravy je práve obž. U. M..

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici nariadil vo veci verejné zasadnutie, kde obžalovaný spolu so svojím obhajcom zotrvali na písomných dôvodoch odvolania, navyše obhajca veľmi

emotívne dokazoval, aká strašná ujma by sa obžalovanému stala, keby prišiel o vodičský preukaz a keby nemohol vykonávať živnosť, na ktorú má licenciu, že by to mohlo viesť až k tomu, že by mohol opustiť územie SR a podnikat' v zahraničí. K tomuto prejavu obhajcu sa vyjadril aj obžalovaný, ktorý uviedol, že ľutuje, čo spravil, v súčasnosti má robotu, naháňa sa za peniazmi a tým vznikali aj dopravné priestupky, ktorých sa dopúšťal.

Naopak krajský prokurátor uviedol, že v celom rozsahu zotráva na písomných dôvodoch okresného prokurátora uvedených v jeho odvolaní, navrhol tomuto odvolaniu vyhovieť a uložiť obžalovanému minimálne 2-ročný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je možné považovať za dôvodné a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto je možné považovať za dôvodné len v časti.

Tak, ako to vyplýva z predloženého trestného spisu a aj zo samotných odvolaní procesných strán, ani jedna z procesných strán nerobila sporným tú skutočnosť, že došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil obžalovaný, tento sa k nej priznal, urobil vyhlásenie a oľutoval aj svoje protiprávne konanie. Je zrejme zo spisu, že obžalovaný vlastne len z dôvodu mladíckej nerozvážnosti a zbrklého spôsobu jazdy spôsobil svojim kolegom zranenia, resp. ich ohrozil na živote a zdraví.

Taktiež je zrejme, že obžalovaný doposiaľ nenahradil spôsobenú škodu poškodeným stranám vzhľadom k tomu, že poisťovňa, ktorá likviduje túto poisťovňu udalosť, čakala na výsledok súdu a ešte nezačala s plnením, kde prichádzalo do úvahy, že minimálne časť spôsobenej škody by mala byť uhradená zo zákonného poistenia vozidla obžalovaného. V tomto smere nedošlo k napadnutiu výrokov okresného súdu odvolaniami, tak potom ani krajský súd tieto výroky nepreskúmal, ale preskúmal práve len ten jeden jediný výrok, ktorý bol napadnutý odvolaniami a to trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému uložený.

Je nepochybné tak, ako to konštatuje vo svojom odvolaní aj okresný prokurátor, že v osobe obžalovaného jedná ide o mladého páchatela, ktorý ešte nemá dlho vodičský preukaz, napriek tomu už má veľa záznamov v karte vodiča, kde prevažujú práve priestupky na úseku dopravy a to ohľadne prekročenia povolennej rýchlosti. Z týchto okolností správne uzavrel tak prvostupňový súd, tak aj okresný prokurátor, že v osobe obžalovaného ide o nezodpovedného vodiča, ktorý svojou rýchlosťou a bezohľadnou jazdou sa často dopúšťa priestupkov a práve aj z takéhoto dôvodu došlo k dopravnej nehode a k ujme na zdraví poškodeného.

Na druhej strane je nutné konštatovať aj to, že obžalovanému po dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 07.06.2015, teda pred viac ako 1 a pol rokom, ako sa vykonalo konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici, nebol zadržaný vodičský preukaz, tento ho vlastní až do dňa vykonania verejného zasadnutia krajského súdu a skutočne teda po viac ako dobu jedného a pol roka vykonával činnosť, ktorú mu následne potom rozsudkom Okresného súdu Zvolen súd zakázal vykonávať.

V tomto smere je možné dať tvrdeniam obžalovaného za pravdu, že takýto postih by bol kontraproduktívny, avšak nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že by takýto postih mal byť pre obžalovaného likvidačným.

Krajský súd je toho názoru, že je potrebné vzhľadom na predchádzajúci spôsob života, teda vykonávanie činnosti vodiča a spáchané priestupky a najmä aj na spôsob, motív a výsledok trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, tomuto uložiť trest zákazu činnosti, aby si uvedomil, že spôsob jazdy, ktorý do tejto doby produkoval obžalovaný, je nesprávny a nie je možné ho v žiadnom prípade tolerovať. Je však tiež nutné stotožniť sa aj s argumentáciou obhajoby v tom, že s odstupom 1 a pol roka od dopravnej nehody by nejaký prísny trest zákazu činnosti mal skôr už len negatívny ako pozitívny výsledok na obžalovaného a preto krajský súd je toho názoru, že keďže je potrebné na jeho nápravu a prevýchovu pôsobiť okrem podmieneného trestu odňatia slobody aj trestom zákazu činnosti, je možné takýto trest zákazu činnosti obžalovanému uložiť aj na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere jedného roka, kde nie je takýto trest likvidačným, pretože po vykonaní tohto trestu môže

obžalovaný naďalej vykonávať činnosť, ktorá mu je týmto rozsudkom zakázaná a má pred sebou celý život, počas ktorého môže preukázať, že si z takéhoto odsúdenia vzal ponaučenie.

Keďže potom krajský súd sa nestotožnil s odvolaním okresného prokurátora, nakoľko by takto uložený trest zákazu činnosti ako prokurátor navrhoval, bol podľa názoru krajského súdu pre obžalovaného neprímerane prísny, ale nie je možné sa stotožniť ani s argumentáciou obžalovaného, že na neho nie je potrebné pôsobiť žiadnym trestom zákazu činnosti, musel potom vo veci rozhodnúť sám tak, že zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti a uložil obžalovanému sám trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 roka.

Preto potom odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol s tým, že všetky ostatné výroky napadnutého rozsudku ponechal v platnosti.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.